

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. DONDERDAG den 24sten MAART 1842. N. 13

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Maart 1842.

DE HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber dezer kolonie, blykens de aankondiging daarvan in de Curaçaosche Courant van den 16 December 1837 No. 50, by dispositie van den 6 te voren No. 773, bepaald hebbende: " dat passagiers, welke met schepen, die voor andere plaatsen bestemd zyn en deze kolonie slechts aandoen, dat is, alle transito komende en met dezelfde schepen vertrekkende passagiers, voor zoo ver zy zich, by hunne aankomst alhier by den Procureur des Konings, als zoodanig zullen hebben aangegeven, niet onderworpen zyn aan de verpligting om te dezer plaatse een paspoort te nemen; zullende het paspoort van elders, waarvan eenig der bedoelde passagiers voorzien mogt wezen, ten burele van den Procureur des Konings, na aldaar geviseerd te zyn, aan denzelven worden terug gegeven; terwyl, by ontstentenis van zoodanig paspoort van elders, de genoemde Procureur des Konings zich overtuigen zal, dat het dezelfde transito aangekomene personen zyn, die met hetzelfde vaartuig deze haven willen verlaten, en hen daarop onverhinderd laten vertrekken"— is, ten vervolge der aangehaalde beschikking, door Zyn HoogEd. Gestrengen by dispositie van den 17 Maart 1842 No. 93 verder vastgesteld:

1°. dat, wanneer de vaartuigen aan boord van welke de hiervoren bedoelde passagiers in transitu alhier zyn aangekomen, binnen de twee etmalen, volgens het 13 artikel van het Reglement op den in- uit en door voer, wederom vertrekken, de paspoorten, waarmede de zoodanige passagiers van elders voorzien zyn, alleen ten burele van den Heer Procureur des Konings geviseerd en aan de betrokkene passagiers terug gegeven zullen worden, om daarop vryelyk te kunnen vertrekken; terwyl in opzigt tot zoodanige niet van paspoorten voorzien geweest zynde passagiers, de Heer Procureur des Konings zich zal houden aan de by meergenoemde dispositie No. 773 gegevene aanwyzing, om zich te vergewissen, dat het dezelfde personen zyn, die met hetzelfde vaartuig in transitu alhier waren aangekomen.

2°. dat wanneer eenig vaartuig in transitu alhier aankomende, langer dan twee maal vier en twintig uren binnen deze haven blyft, de paspoorten der daarmede aangebragte en op dezelfde reis vertrekkende passagiers, behalve het visa ten burele van den Heer Procureur des Konings, even als met dezerzydsche paspoorten voorgeschreven, ten kantore van den Heer Kolonialen Ontvanger zullen moeten worden afgeteekend; terwyl, voor zoo verre de passagiers in deze bedoeld, geene paspoorten van elders hebben mede gebragt, dezelve by hun vertrek met hetzelfde vaartuig na een langer verblyf dan van twee etmalen, als anders gebruikelyk, een paspoort van hier zullen moeten nemen, alvorens te kunnen vertrekken.

Wordende deze nadere bepaling, namens Zyn HoogEd. Gestrenge, ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen van belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar, ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die belastingschuldigen, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen, ten kantore van den ondergeteekende, met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatsen geschied zynde, het voorwenden van geene rekeningen te hebben ontvangen, by de invordering niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 18 Maart 1842.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

BEKENDMAKING.

BY besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 22 February d. j. No. 5, goedgekeurd door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber, by dispositie van den evengemelden datum No. 67, is op verzoek van den Heer Procureur des Konings, de persoon van ADRIAAN LINGSTUYL, uithoofde van wangedrag, onder curatele gesteld, en is de Heer Procureur des Konings daarby tot deszelfs curator benoemd.

Curaçao den 8 Maart 1842.
De fungerende Griffier by de Regtbank voormeld,
P. J. BEAUJON.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Weesmeesters der Nederlandsche Portugesche Israëlitische gemeente alhier, aanvaard hebbende den *ab-intestato* boedel van den Heer JACOB CURIEL, zullen op Woensdag, den 30 dezer, by publieke opveiling, onder het Weeskamer gebouw, doen verkoopen:

EEN HUIS, gelegen in de Willemstad, No. 193.

Curaçao den 11 Maart 1842.
J. VAN J. NAAR.
H. C. HENRIQUEZ.

De voormelde Weesmeesters roepen hierby op al de genen, die vermeenen mogten eenige vorderingen te hebben, zoo wel tegen den opgemelden boedel als tegen den gerepudieerden boedel van den Heer ABM. JESURUN LOBO, om hunne pretentien binnen den tyd van drie maanden, van heden afterekenen, inteleveren ten Pakhuize van de Heeren M. & H. C. HENRIQUEZ, in de Heere Straat No. 20.

Publieke Verkooping.

DE ERFGENAMEN van wyle Mevrouw Deweduwe JAN SCHOTBORGH, zullen op Maandag, den 4 April 1842, op publieke veiling doen verkoopen:

TWEE HUIZEN, gelegen aan de Overzyde der haven, aan den Zuidkant van de Breede Straat, onder Nos. 147 en 148; EENIGE MEUBELS en TWEE SLAVINNEN, aankomende den boedel van wyle gemelde Weduwe JAN SCHOTBORGH; zullende de huizen acht dagen vóór den verkoopdag voor een ieder te bezien zyn.

De verkooping zal plaats hebben des morgens te tien ure in het Huis No. 148.

Curaçao den 11 Maart 1842.

In de *Evening Mail* van den 24 January, leest men, onder dagteekening van Rotterdam 21 January, het volgende:—" De voornaamste personen, beschuldigd van deel genomen te hebben in de belgische zamenzwering, namelyk de Generaal Majoor van der Meeren, de gewezen Generaal van der Smissen, Jean Pierre Parys en zes anderen zyn, in bevestiging van het door het Hof van Assizes in Braband gevelde vonnis, schuldig bevonden door het Hof van Apel te Brussel. De andere beschuldigden zyn vry gesproken."

Onder het hoofd " *Atlantic Steamers*" lezen wy in de St. Thomas Courant het volgende:—" Geene der stoomvaart ondernemingen tusschen de Vereenigde Staten van America en Engeland, hebben voordeelige uitkomsten opgeleverd. De stoomvaart tusschen Boston, schoon ondersteund met eene toelaag van het gouvernement, heeft naauwelyks zoo veel opgebragt om de uitgaven te kunnen bestryden; de Heeren Cunnard, eigenaars van de stoomvaartuigen, hebben daarom eene verhooging van toelaag verzocht. Het is zeer wel bekend, dat de *British Queen* uit de vaart genomen is, om dat de kompagnie groot verlies er by had en niet wegens het geheimzinnig verdwynen van de *President*. De *Great Western*, het oudste en beste der atlantische stoomschepen, de meest begunstigde door passagiers en inladers, is verre af van deszelfs onkosten door de ontvangsten te kunnen bestryden. Het is bereids aangekondigd, dat hetzelve in Engeland terugkomende, ten verkoop zal gesteld worden. Hetzelfde is het geval met het groote stoomschip de *Mammouth*, hetwelk bestemd was om tusschen Nieuw York en Bristol te varen. Eene engelsche Courant bevestigt het berigt van deze twee stoomvaartuigen en voegt er by: " dat de aandeelen van de Compagnie om dezelven te bouwen niet verkocht konden worden voor meer dan 40 £, terwyl het aandeel 80 £ gekost heeft, gevende dus een verlies van 50 pct."

Berigten uit de Brazilien vermelden, dat de Aartsbisschop van de provintie Bahia een ontwerp van wet in den Senaat van Rio Janeiro voorgesteld heeft, inhoudende om de braziliaansche kerk onafhankelyk te maken van den Heiligen Stoel; en dat de ex-Regent Feijo een ander ontwerp van wet heeft voorgesteld om de mis te lezen en al de gebeden te doen in de portugesche taal en niet in de latynsche.

De augsburgsche Courant van den 14 January vermeldt, dat een werktuigkundige met name *Macdinger*, woonachtig te Neuburg, aan den Donau, een voertuig op drie wielen gemaakt heeft, hetwelk door de werking van een inwendig mechanisme voortgestuwd wordt met eene snelheid, waardoor vier mylen in een uur worden afgelegd. Een kind kan de machine in beweging brengen. De uitvinder is thans bezig om een dergelyk werktuig op eene groote schaal te maken en koestert de hoop daarmede het aanleggen van spoorwegen noodeloos te maken.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 Maart 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze ter kennisse van de belanghebbenden gebragt: dat de jaarlyksche Commissie van doleantie *wegens den aanslag in de belasting van het personeel en mobilair over dit jaar* 1842, op Woensdag den 30 dezer maand, van af des morgens te elf ure, in de raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting nemen, tot het aanhooren der bezwaren, die de belanghebbenden tegen de aan dezelve ter hand gestelde rekeningen, mogten hebben intebrengen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 2 April als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat 'er op aanstaanden Dingsdag, den 29 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van Duizend Gulden, met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben, kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 24 Maart 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het springen van steenen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *zes honderd ponden buskruid*, zoo wordt de gene, die tot de levering daarvan genegen is, verzocht de biljetten van inschryving daarvoor op aanstaanden Dingsdag, den 29 dezer, des voormiddags te elf ure, ter Administratie van Financien intezenden.

Curaçao den 24 Maart 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE genen, die zich wegens den aanslag van Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit loopend jaar, ter doleantie beklaagd hebben, en wier rekeningen aangenomen zyn, worden hierby opgeroepen en aangezegd om, binnen den tyd van acht dagen, van heden afterekenen, ten kantore van den ondergeteekende, het resultaat op hun beklag te komen vernemen.

Curaçao den 22 Maart 1842.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

*** BEVALLEN op Vrydag, den 18 Maart, voorspoedig van eenen Zoon, A. C. CAMBIASO, Echtgenoot van
VAN DEN WALL ARNEMANN.
Strekkende deze ter kennisgeving aan vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MAART 1842.

L. K. Donderdag den 3 te 8 u. 50 m. 's avonds.
N. M. Zaturdag den 12 te 0 u. 56 m. 's morgens.
E. K. Zaturdag den 19 te 6 u. 9 m. 's avonds.
V. M. Zaturdag den 26 te 9 u. 24 m. 's voormiddags.

Verleden Zondag morgen, den 20 dezer, is het Stoompakket Schip MEDWAY, Kapitein SMITH, laatst van La Guayra, vóór deze haven aangekomen en, na de onderscheidene brieven zakken afgeleverd en ontvangen te hebben, naar deszelfs verdere bestemming vertrokken; de Zeilpakket LEE, Kapitein HENDERSON is, drie uren na de aankomst van de MEDWAY vóór de haven, met de brieven zakken van St. Martha en Carthagena vertrokken; en de Zeilpekket LARNE, Kapitein RISTARRICK, is op Dingsdag, den 22 dezer, des morgens, van St. Martha aangekomen. Met deze gelegenheden zyn hier berigten uit Europa tot den 13 February en van Nieuw Grenada tot den 8 dezer ontvangen.

Uit brieven van St. Martha vernemen wy, dat de plaats Cienega tot het gouvernement van Bogota is overgegaan op den 23 February, en dat de overgang van St. Martha plaats heeft gehad op den 25 derzelve maand. Op den 1sten dezer is Generaal Herran, President van de Republiek, binnen de stad St. Martha aangekomen, geheel alleen, zonder vergezeld te zyn van eenige troepen, en heeft eene amnestie doen afkondigen aan al de genen, die deel genomen hebben in de omwenteling, met uitzondering echter van diegenen, welke begrepen zyn in het 4de artikel van het dekreet van het Congres, gedagteekend 7 Mei 1841, waarby aan de uitvoerende magt buitengewone magt verleend wordt, namelyk om troepen te ligten, algemeene of byzondere amnestie te verleenen, enz.

Degenen, die by het 4de artikel van dit dekreet uitgezonderd worden, zyn: 1. de gouverneurs en militaire bevelhebbers van provintien, die op eenige wyze, als hoofden of als medepligtigen, deel genomen hebben in den opstand; 2. de bewerkers van den opstand, en die als hoofd of aanvoerder, van denzelve is geweest; en 3. de genen, die als bewerkers, hoofden of aanvoerders deel genomen hebben in vorige of andere zamenzwering of omwenteling en vergiffenis hebben erlangd, zich op nieuw schuldig hebben gemaakt aan deelneming in eenig opstand of zamenzwering.

De Generaal Herran echter, niettegenstaande deze uitzondering, heeft niemand in regten betrokken, maar heeft op den 1 dezer, in eene buitengewone boodschap, zich ten hunnen behoeve by het Congres van 1842 geadresseerd. Hy was zeer minzaam met de inwoners van St. Martha en wilde geen gehoor verleenen aan de opstoking van de tegenparty om de Federalisten te vervolgen. Men bragt hem eene lyst met een aantal namen van personen, welke een voornaam deel in de omwenteling genomen hebben; hy nam dezelve aan met blykbare verontwaardiging en verscheurde dezelve in tegenwoordigheid van die personen. Hy is overtuigd, dat wanneer er geene volkomene vergiffenis verleend wordt, het vertrouwen nimmer hersteld zal worden. Hy zegt ook onder anderen in zyne boodschap aan het Congres, dat de verleende buitengewone magt, waarvan het gouvernement op heden gebruik maakt, waarschynelyk weldra zal ophouden, en dat, wanneer het Congres geene wet van amnestie verleende, de vervolgingen in eenige provintien eindeloos zullen zyn, en het vertrouwen er nimmer hersteld zal worden.

Hy had, zegt hy in die boodschap, twee decreten van amnestie uitgevaardigd, doch beroemt zich niet edelmoedig te zyn geweest, maar heeft getracht regtvaardig te zyn. "Onderzoekt," zegt hy, "hoe weinig of ik verleend heb aan personen, welke met het volste vertrouwen hun lot in myne handen gesteld hebben." Ook is de goede trouw, waarmede de Grenadianen, welke zich met het gouvernement verzoend hebben, gehandeld hebben, niet minder aanbevelenswaardig, enz."

De Generaal Herran zoude op den 10 dezer naar Rio Hache vertrekken en te St. Martha en Carthagena terugkeeren. In deze laatste plaats was men niet zeer tevreden over hem, wegens zyne toegevendheid jegens de Federalisten.

Er wordt niets gemeld in de brieven van St. Martha, waaruit het bovenstaande berigt genomen is, waar de generaals Carmona en Mariño zich bevinden.

Uit brieven alhier van La Guayra ontvangen vernemen wy, dat het ontwerp van wet, waarby amnestie verleend wordt aan de reeds geamnestieerde en uitgebannene Venezolanen, welke deel genomen hebben in de omwenteling van 1835 en zich niet gemengd hebben in de onlusten in Nieuw Grenada tegen het gouvernement, tot wet is aangenomen.

Gelyk men weet, is het gemelde ontwerp van wet driemaal doorgegaan in de kamer van vertegenwoordigers en tweemaal in den Senaat, en dat by de tweede beraadslaging in den Senaat er verandering in hetzelve gemaakt is geworden met byvoeging van een 4de artikel. Het ontwerp is terug gegaan naar de kamer van vertegenwoordigers, hetzelve is wederom met eene kleine verandering doorgegaan, naar den Senaat toegezonden en na drie beraadslagingen doorgegaan. Nu gaat de wet naar de uitvoerende magt om bekrachtigd te worden, en men twyfelt niet, of dezelve zal bekrachtigd worden.

Er zyn alhier met het stoompakket schip twee londensche Couranten ontvangen geworden van den 6 en den 13 February jl.

Deze Couranten zyn gevuld met de byzonderheden aangaande het verblyf van den koning van Pruissen te Londen en het bezigtigen door hoogstdenzelve van de voornaamste openbare inrigtingen. Aan den Tunnel heeft Z. M. den laatsten steen gelegd; doch in plaats van voor zyn arbeid als metselaar betaald te worden, heeft hy daarentegen het werkvolk moeten betalen. Het reisje van den koning zal Pruissen nog al wat kosten. Zoo ook betaalde de koning te Ostende in een logement voor een soupé en nachtverblyf voor twintig personen de som van 5000 franken; en te Londen, by het bezigtigen van de model gevangenis en anderen, was hy genoodzaakt zyne mildheid rykelyk aan den dag te leggen.

De engelsche hooge adel heeft by gelegenheid, dat zy den koning van Pruissen by zich heeft ontvangen, eene vorstelyke pracht aan den dag gelegd.

De koning bragt met zich te Londen zes porceleinen vazen, uit de fabriek te Berlyn, zynde meesterstukken van kunst, tot een geschenk voor Prins Albert, en een aantal gouden snuifdozen met brillanten omzet, als geschenken voor personen van minderen rang.

De minutieuze beschryving van de doopplegtigheden van den Prins van Wallis is niet aangenaam voor den lezer, die niet bekend is met de localiteit te Londen; zulks vereischt eene sterke inspanning van de verbeelding; en daarenboven zullen wy weldra plaatwerk voor oogen hebben, waarop deze ceremonien zyn afgebeeld.— Deze plegtigheden hebben ook dit nut, dat

de ryken eens gebruik kunnen maken van hunne verzameling van edele gesteenten, die het vernuft dan zoodanig weet te plaatsen, dat de kleederen pracht daardoor wordt verhoogd.

De koning van Pruissen was te Ostende op het vaste wal terug gekomen; van daar zou hy naar Brussel vertrekken om koning Leopold te bezoeken en vervolgens by koning Willem II. in den Haag een bezoek afleggen. Mogelyk heeft dit laatste bezoek eenigen invloed op het verschil, tusschen Pruissen en Holland, aangaande de Luxemburgsche kwestie. Daarop zal hy naar Hanover gaan; aldaar zullen de beide koningen, Ernst en Fredrik Willem, eens vertrouwelyk hun hart kunnen ophalen in klagten over hunne vryzinnige onderdanen, die de onbeschaamdheid zoo ver dryven, dat zy de koninklyke magt door eene Constitutie willen beperkt hebben; terwyl deze beide monarchen elkander versterken in hun gevoelen, om toch niet het minste toetegeven. In den omgang met den engelschen adel zal koning Fredrik Willem zekerlyk ook geene mildere gevoelens hebben opgedaan.

In Frankryk worden de maatregels tegen de vryheid der drukpers met vernieuwde gestrengheid voortgezet, sedert het gebleken is, dat het jongste komplot tegen de koninklyke prinsen gesmeed is, na het plaatsen van een artikel in het dagblad de *Volksvriend*. Alvorens dat de Couranten in het licht verschynen, moet het proefblad naar de censuur gezonden worden, welke dan alles doorschrapt, wat men denkt, dat ongunstig voor het bestuur is, als wanneer de doorgeschrapte kolonnen, als straf voor den uitgever,in blanco moeten verschynen. Het gevolg hiervan is, dat er dagelyks Couranten verschynen met kolonnen in blanco: want de redacteurs zien niet vooruit, wat de censuur als ongunstig zal beschouwen. Zulks is wel gemakkelyk voor den zetter, maar nadeelig voor den lezer, die toch voor eene volle Courant heeft betaald.

In de kamer der gedeputeerden te Parys werd een voorstel gedaan om het gedrag van het ministerie aftekeuren in de spaansche etiquette kwestie. De minister Guizot antwoordde hierop: dat hy erkende, dat Spanje regt had zyne eigene inrigtingen te maken, doch ook dat men moest toestemmen, dat Frankryk regt had zich al of niet naar die inrigtingen te schikken; ook dacht de koning, dat het tegen het koninklyk gezag zou zyn een byzonder persoon koninklyke eer te bewyzen. Het voorstel werd toen ingetrokken. Men weet, dat Guizot als protestant niet carlistisch kan zyn. Hy zal waarschynelyk zynen koning wel onder het oog gehouden hebben, dat men een vryzinnig bestuur in Spanje niet moet tegen werken; doch de koning volgt in alles zyn eigen zin, en de minister kan om elke kleine botsing van gevoelens met den koning de portefeuille niet nederleggen; de minister heeft dan hierin maar toe gegeven.

Ondertusschen heeft Spanje thans een Ambassadeur te Parys, die aldaar voor de belangen zyner natie kan zorgen, en Frankryk heeft geene te Madrid om de belangen van de Franschen te behartigen: want het doel der afgezanten is toch om by vreemde hoven de belangens hunner natie te handhaven. Zoo was het dan ook op verzoek van den spaanschen Ambassadeur te Parys, dat de uitgewekenen zyner natie van de spaansche grenzen naar het binnenland van Frankryk zyn gezonden geworden.

Te Oporte in Portugal is een opstand uitgebroken. Men heeft aldaar de portugesche Constitutie vernietigd verklaard en het Charter van Don Pedro uitgeroepen.— Dit is een opstand in den smaak der Zuid Amerikaansche Staten, die omwentelingen bewerken om nietige veranderingen in eene staatsregeling te maken. De Constitutie en het Charter verschillen alleen daarin, dat in de eerste de leden der eerste kamer gekozen worden uit kandidaten door de tweede kamer benoemd, terwyl in de laatste deze leden erfelyk zyn en uit den hoogen adel bestaan. Men ziet hieruit, dat de adel het gemeene volk te Oporte omgekocht heeft om een opstand te bewerken.

Men heeft te Madrid een Franschman, genaamd de Baron Peliche, gearresteerd en papieren by hem gevonden, uit dewelken bleek: dat er eene uitgebreide zamenzwering bestond tegen den regent. De zamengezworenen waren Carlisten, Cristinitos en Republiekeinen, die, hoewel hunne gevoelens uiteen loopen, echter hierin overeen komen: dat de regent hunne gemeenschappelyke vyand is.

De berigten van de expeditie in China loopen tot den 14 October en behelzen het hernemen van het eiland Chusan, benevens de steden Chinahae en Ningpo. Toen de Engelschen te Chusan terug kwamen, vonden zy deze plaats zoodanig vers terkt, dat zy verwonderd stonden, hoe in zoo weinig tyds zoo veel gedaan kon worden; doch de stoomvaartuigen plaatsten zich naby het strand, deden de vyanden hunne verschansingen ontruimen en gaven aldus de troepen gelegenheid om te landen. De kustbatteryen werden vervolgens in den rug aangetast en den vyand er uit verdreven; eindelyk werden ook de wallen der stad beklommen, en alzoo werd het eiland voor de tweede maal onderworpen. Eene menigte stukken geschut, zoo wel yzeren als koperen, volgens eene verbeterde wyze gegoten, benevens eene groote hoeveelheid ryst, waren de vruchten dezer verovering.

Tot op deze tyden zyn de Europeers ongelukkig geweest in hunne pogingen om het binnenland van Afrika optesporen.— Byna alle reizigers zyn het slagtoffer geworden, of van het ongezonde klimaat of van de barbaarschheid der inboorlingen.— Het is eene ongelukkige omstandigheid voor de beschaving van dat werelddeel de vorderingen, welke het mahometanismus aldaar by voortduring maakt. De Mahomedanen, die in vroegere eeuwen uit Spanje zyn verdreven, hebben de haat voor het Christendom aan hunne geloofsgenooten in Afrika overgebragt; deze haat is van geslacht tot geslacht overgegaan, en zy breidt zich uit naarmate het mahometanismus zich uitbreidt. Zoo lang de Christen-reiziger volksstammen aantreft, die geheel heidensch zyn, kan hy nog op eenige vriendelyke ontvangst hopen; doch zoodra hy Mahomedanen ontmoet, dan vindt hy in zyn evenmensch een vyand als in de wilde dieren, en loopt gevaar om uitgeplunderd, tot levenslange slaverny gedoemd of vermoord te worden. Toen de Heilige Dominicus de inkwisitie instelde, zag hy niet vooruit, hoe zeer dat geregtshof de banden van broederliefde tusschen de volkeren zou verscheuren en vyandschap, volkshaat en religiehaat zou daarstellen tot in de verste eeuwen toe, en eindelyk onoverwinnelyke hinderpalen voor de beschaving in Afrika in den weg leggen. De Engelschen op den Niger en de Franschen in Algerie ondervinden de wrange vruchten dezer ingekankerde religiehaat.

De eerste Niger expeditie, ondervond, door hoog deze rivier optevaren, niet in dien hoogen graad de gevolgen van het verwoestende klimaat, maar zy trof daarentegen overal vyandelyk gezinde volksstammen aan, met welke geene handelsbetrekkingen waren aanteknoopen; de tweede, door zich by de Delta te bepalen, vindt vriendelyke volksstammen, doch een verwoestend klimaat.

De Franschen in Algerie zochten in den aanvang de genegenheid der Arabieren te winnen, door slechts eenige punten van het kustland voor zich te behouden en het overige gebied aan hen terug te geven; doch naauwelyks hebben er zich eenige europesche kolonisten gevestigd, of deze worden in vollen vrede overvallen en vermoord; er bleef dus den Franschen niets over dan het systema der razzias; eene droevige wyze van oorlog voeren, doch de eenige, die tot een goeden uitslag kan leiden. Deze ondernemingen zyn hun dan ook gelukt; de onderscheidene stammen, ten einde niet door het zwaard en den honger omtekomen, hebben zich onderworpen.

De Emir Abd-el-kader bevindt zich te Tlemsen, door byna alle zyne bondgenooten verlaten; en was het weder in January 1842 niet zoo buitengewoon slecht geweest, dan had de fransche kolonne, die in die provintie oorlog voerde, met behulp der bevriende stammen deze stad gemakkelyk kunnen overmeesteren en hiermede een einde aan de regering en den Emir gemaakt hebben. De Arabieren hebben zich, wel is waar, door de vrees voor vernieling onderworpen; doch het is nog verre af, dat de Franschen in gerust bezit zyn van die landstreken. Wanneer de indruk der razzias begint te verminderen, dan zal men weldra voor vernieuwden afval moeten vreezen. Ondertusschen is men thans bezig om de vlakte ten zuiden der stad Algiers te bevestigen, door er grachten, wallen en blokhuizen opterigten, zoo dat de kolonisten nu in veiligheid hunnen arbeid kunnen voortzetten.

De zaak van Tunis is nog hangende.— De Groote Heer gaat nog voort met deze stad te bedreigen eene vloot derwaarts te zenden en het gebied van Tunis op nieuw aan zich te onderwerpen; doch daar de Groote Heer thans geheel onder den invloed van Engeland staat, zou Frankryk in hem een slechte nabuur in Algerie hebben. Het belang van Frankryk eischt dus gebiedend, dat de met hetzelve bevriende staat van Tunis onafhankelyk blyve; zy bedreigt daarom den Sultan om Tunis eene fransche vloot ter hulpe te zenden, zoodra er eene expeditie van Constantinopolen derwaarts mogt vertrekken. Het engelsche ministerie scheen zich eerst de zaak van de Porte aantetrekken; doch dezelve is daarna hangende gebleven. Het schynt, dat het ministerie de vriendschap van Frankryk zoekt, in tegenstelling van het Whig ministerie, hetwelk zich met Frankryk verwikkeld heeft; van daar ook, dat Lord Aberdeen Frankryk gelyk heeft gegeven in het etiquette geval met den franschen Ambassadeur te Madrid.

Ten bewyze hoe sterk de slavenhandel gedreven wordt, niettegenstaande al de pogingen van de Engelschen, strekt het volgende uittreksel eens briefs, gedagteekend Kaap de Goede Hoop, den 9. November 1841, en geplaatst in de *Evening Mail* van den 21 January jl.: "Hare Majesteits schip *Fantome*, kwam op den 24 October te Simons baai aan, na eenen kruistogt van 6 maanden aan de kust van Angola ter stremming van den slavenhandel. De *Brisk* en de *Waterwich* waren onder deszelfs bevelen, en zy hebben gedurende die tyd 33 slavenhaalders veroverd en [illegible] negers in vryheid gesteld."

MERKWAARDIGE VOORSPELLING.

(*Het vervolg en slot van onze laatste*)

Dit avontuur nu, hetwelk aldus tot genoegen van beide partyen afgeloopen was, berigtte een der vyanden van den Markies den Koning en schilderde het met de zwartste kleuren. Er was op dien dag juist groote jagt in het bosch van *Fontainebleau*. Ook MARIE ANTOINETTE verscheen daarby in eene open kales, zelfs onder de schoonsten steeds de Koningin. LODEWYK DE XVI en de oude Prins VAN CONDE verzelden te paard het rytuig; hen volgden de Prinsen van den bloede en een schitterende stoet van voorname heeren en officieren van het koninklyke huis. Het Hof scheen zich te beyveren het schouwspel van zyne laatste pracht te geven en al zyn fluweel en borduursels ten toon te spreiden, alsof het vooruitgezien had, dat het geenen tyd meer hebben zou om dit alles af te dragen. By eene ronde plek, waarop verscheidene wegen uitliepen, en welke men *la carrefour de Souvré* noemde, deed de Koning halt houden; en hier riep hy, na een weinig ter zyde onder eenen eikenboom begeven te hebben, (schoon geenzins die, onder welken ST. LOUIS zyne vonnissen sprak) den Markies van *Meaux* andermaal voor zich en verweet hem, zyne plegtige waarschuwing in den wind geslagen te hebben. Eindelyk, na een vertoog over de groote waarde van het leven onzer medemenschen, en over de ysslyke misdaad, welke men begaat, wanneer men willekeurig over hetzelve beschikt, eindigde de Monarch met het bevel, dat de Markies, na zonsondergang, zich naar zyn landgoed in *Picardye* zou hebben te begeven en aldaar tot nader order verblyven.

De oude Edelman was, overeenkomstig de etiquette, van zyn paard gestegen, en had hetzelve aan zynen rydknecht gegeven, om het vast te houden. Zoo stond hy, op geringen afstand van den Koning, naar diens strafpredikatie te luisteren. Toen hy zag, dat dezelve met eene ongenade eindigde, hernam hy snel zyne fiere vrymoedigheid en antwoordde: „Parbleu, Sire, gy hebt " gelyk; ik wil er geen woord tegen in" brengen. Ook is het tyd, dat ik aftrede; " want ik zie hier dingen, die myn begrip " te boven gaan: een' bankier van *Genève* " tot opperhoofd van den Staat verheven; " een' Heer DE SAINT GERMAIN, een jong " officier van gisteren, die onze regemen" ten naar den *Pruisischen* voet wil om" kneden, ons, de oude soldaten der oude " *Fransche* benden! Dit zyn nieuwighe" den, aan welke een oud man als ik zich " bezwaarlyk kan gewennen. Uwer Ma" jesteits goedheid hield my nog overeind, " te midden van een Hof, dat ik niet meer " ken; doch, daar ik ook deze verlies, voel " ik my te zwak en sta te zeer op myzel" ven, om te blyven. Zoo is dan inder" daad alles veranderd, daar ook gy, Sire, " u van uwen ouden dienaar scheiden wilt " om dezelfde daad, welke, veertig jaren " geleden, den Graaf DE CHARCLOIS niet " het geringste nadeel heeft aangebragt."

Met geweld bedwong de grysaard de gemoedsbeweging, door welke hy zich had laten wegslepen, en, de orde van ST. LOUIS, welke hy droeg, afnemende, reikte hy dezelve den Koning toe met de woorden:— " Hier, Sire, is het ordesteeken van den " Heiligen LODEWYK; ik geef het in de " handen uwer Majesteit terug, daar de" ze nog vry zyn, en ik myne huldiging " aan uwen eigen' persoon kan toebrengen, " zonder my daartoe aan eenen der u om" gevende Raden te moeten wenden.— " Misschien zou myne geboorte my aan" spraak op het blaauwe lint gegeven heb" ben; doch dit is de buit van kuiperyen " geworden. Maar nu, Sire, alvorens ik " my voor altyd verwyder, leen het oor " aan hetgeen ik nog te zeggen heb."

Dit tooneel had de oplettendheid van het gevolg gewekt, en groepswyze had het zich allengskens rond om den Koning geschaard, om te vernemen wat hier gebeurde. In de voorste ry bemerkte men den Prins VAN CONDE, den Hertog VAN BOURBON en den Hertog VAN ENGHIEN, drie elkander volgende geslachten, wie het niet mogt gebeuren, een ter ondergang gedoemd stamhuis voort te planten; vervolgens den Hertog VAN PENTHIEVRE, opperjagermeester van *Frankryk*, dien vromen, wyzen heer, die nog na verloop eener eeuw, in naam van zyne voorouders, over de koninklyke echtbreuk bloosde, uit welke hy zynen oorsprong genomen had. Eindelyk zaten in eene kales, met de wapenschilden van *Frankryk* en van *Oostenryk* versierd, twee vrouwen, schoon, jong, lieftallig, als 't ware door een morgenrood van geluk omstraald. Zy schenen evenmin voor eene verschrikkelyke toekomst geschapen te zyn, als de bloem om van haren stengel geslagen te worden; het waren MARIE ANTOINETTE en de Prinses DE LAMBALLE. Elk luisterde met oplettend oor, toen de Markies met sterke stem aldus voortging: " De Voorzienigheid heeft " my aan den rand des afgronds geplaatst, " waarin de Monarchy verzinken zal. In " myne jeugd heb ik de laatste schemering " der groote regering gezien, en vóór ik " nog sterf, zal het koningdom in het graf " liggen. Ja, Sire, eer een jaar verstreken " is, zal de groote slag geschied zyn, en " dan is alles verloren, want de arbeiders " des verderfs, onder het werk der vernie" ling steeds vuriger wordende, zullen het " niet staken, zelfs niet nadat uw hoofd ge" vallen zyn.—Ja, mompelt maar, gy hee" ren van het Hof, mompelt; gy hebt er " reden toe, want weldra zullen er noch " kamerheeren, noch stal-, noch jagermees" ters meer wezen; niets zal er meer te " zien zyn, dan eene verwarde vlugt van " vluchtenden, die in snelheid wedyveren om " de grenzen te bereiken. Alle maatrege" len, welke gy nemen zult, Sire, zullen " slechts toebrengen om u des te zekerder " te verderven, want het verraad is tot uwe " eigene familie doorgedrongen. My hoort " reeds niet meer een Hof, maar een hoop " veroordeelden; en terwyl myne oogen " die zoeken, welke den beul ontkomen " zullen, zie ik, dat noch schoonheid, noch " jeugd tot beschermend schild zullen strek" ken. Daar uwe Majesteit my het geluk " ontneemt, u met mynen zwakgeworden " arm te verdedigen en aan de slagen, die " op u gemunt zyn, eene borst tegen te " stellen, waarin een getrouw hart klopt, " zoo keer ik naar mynen vaderlyken " haard terug. En ik moet my spoeden; " want eerlang zal de weêrgalm van den " instortenden slottoren van LODEWYK DEN " XI alle sloten en kasteelen tot in derzel" ver grondvesten doen waggelen, en alvo" rens moet ik nog het lommer myner bos" schen wedergezien hebben en my een " graf bereiden. Vaarwel dan, Sire!— " Wanneer ik door *Villers-Cotterets* kom, " zal ik niet verzuimen den Hertog VAN " ORLEANS te zeggen, dat hy zich gereed " houde, want dat zyn dag naby is....— " O, mogt ik toch de magt bezitten, eene " dier luide roepstemmen te doen hooren, " welke de trouw, in de toekomst, aan de " Monarchy verkondigen! Maar ik heb " nog slechts de kracht om God te bidden, " uwer Majesteits ziele genadig te zyn."— Na dit gezegd te hebben, verwyderde de Markies zich snel en verdween achter het geboomte.

Nog by verscheidene andere ge ebeurtenissen zyn profetische woorden, tot LODEWYK DEN XVI gerigt geworden. Op het punt van groote staatsomwentelingen verspreidt zich eene soort van helderziendheid, omtrent zoo als, by het naderen van eenen storm, de donkere hemel den gezigteinder helderder doet uitkomen. Maar er zyn gebeurtenissen, welke de Voorzienigheid in hare wysheid heeft voorbereid, en tegen welke, naar haar raadsbesluit, de menschen niets meer vermogen.

De Markies van *Meaux* stierf gelyk een man, als hy moest sterven. Sedert lang voorbereid op hetgeen stond te gebeuren, had hy zich in staat van verdediging gesteld en ontving de Revolutie met opgehaalde valbrug, en aan elk der schietgaten van zyn slot stond een man met geladen karabyn. De pikeur, wiens vriendschap hy gewonnen had, was by hem gekomen, toen hy, met het vryverklaren der jagt van *Fontainebleau*, insgelyks vry geworden was. Het beleg duurde lang. De Markies deed, even als het wilde zwyn, waarmede hy zich eens had vergeleken, menigvuldige uitvallen uit zyne sterkte, en bragt zynen vyanden gevoelige verliezen toe.— Op zekeren dag echter droeg men hem stervende van het slagveld. Hy was woedend op de bajonetten ingedrongen, en van steken doorboord hief men hem op, terwyl zyn bloed uit ontelbare wonden stroomde. Met dezelfde onverschilligheid zag hy den dood naderen, waarmede hy dien vroeger anderen had toegebragt. Men liet hem in zyn marmergraf neder, en de zware deksteen sloot zich over hem. Het garnizoen kapituleerde en verwierf lyfsgenade, als loon van deszelfs schoone verdediging.

De pikeur keerde naar *Fontainebleau* terug. Daar leeft hy nog. Ondanks zynen hoogen ouderdom, jaagt hy nog den geheelen dag; terwyl hy, by regen, zonneschyn of sneeuw, marschen aflegt, op welke de jongste zelfs hem naauwelyks volgen kunnen. Des avonds, wanneer hy, met het geweer over den schouder gehangen, naar zyne woning terugkeert, teert hy op zyne herinneringen. Eene streek heideland, welke hy aan den zoom van het woud bezit, stelt hem in staat, tweemaal 's jaars het heidekruid te maaijen; en deze magere oogst, welke hy aan de bezembinders verkoopt, vormt zyn voornaamste inkomen. Hieraan echter heeft hy ook genoeg; en wanneer hy, verzeld door zyne twee oude honden, over berg en dal daarhenen zwerft, is er op aarde geen vryer en ligthartiger mensch dan hy. Het is reeds veertig jaren geleden, sedert hy in dezen gelukstaat leeft, en er is grond om te vermoeden, dat hy nog lang zoo leven zal, want hy heeft nagenoeg al de krachten zyner jeugd behouden; en, te midden van al de hoopen puins, welke tyd en gebeurtenissen rondom hem opgestapeld hebben, schynt de dood zoo wel als het ongeluk hem te vergeten. Van hem vernamen wy de hier boven verhaalde geschiedenis.— *Overgenomen.*

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.